

[Aksel Larsen.]

tyde mine Ord og tro, at jeg dermed vil sige, at „Politiken“ er et arbejdvenerligt Organ. Jeg skal afholde mig fra en nærmere Karakteristik af dette Blad, saa fristende det ellers kunde være. Men det er en Kendsgerning, som vi Arbejdere kender, at der er flere Arbejdere i København, der læser „Politiken“ daglig, end der læser „Social-Demokraten“ daglig.

Almindelig Utilfredshed med „Social-Demokraten“'s politiske Linie, dens Efterretningsvæsen, dens hele Fremtræden bevirker dette. Og saa er det jo naturligt, at en Del af de Arbejdere, som læser „Politiken“, i Mangel af et andet og bedre Dagblad — af den simple Grund, at vort endnu ikke er kommet til Verden, men det kommer snart —, ogsaa lader sig besnære af de smidige Penne paa „Politiken“'s Redaktion og stemmer radikalt og derved stiller os i den Situation, at medens de Radikale gik tilbage over hele Landet i Provinsen, holdt de ikke alene Stillingen, men gik endda frem her i København.

Der var kun eet virkelig opsigtsvækkende Resultat ved Valget. Jeg regner ikke med at faa Tilslutning fra Talerstolen her, men jeg er alligevel klar over — Menneskene er nu en Gang ikke saa ærlige, som det ærede Medlem Hr. Axel Dam gerne vilde forudsætte —, at alle Partier er enige om, at det eneste Parti, der reelt havde Fremgang ved Valget, var det kommunistiske Parti, og at dette Valgresultat var det eneste, der var opsigtsvækkende. I den Henseende kan jeg for en Gangs Skyld erklære mig enig med den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christas Møller, idet navnlig Valget i Sønderjylland var et rigtig godt Valg. Vi havde omtrent vor største forholdsvis Fremgang i Sønderjylland, idet vi øgede vort Stemmetal til omtrent det 5-dobbelte, hvorved vi fik to Mandater i Folketinget.

Desaarsag er der en Mængde Jammer, navnlig i den socialdemokratiske Presse, men for øvrigt en almindelig Serie Beklagelser over dette Resultat, at Smaapartier kan blive saa urimeligt begunstiget. Det er noget andet end de Toner, vi hørte før Valget og under Valgkampen, hvor det hed: Stem ikke paa Kommunisterne, det er det lysende Stemmespild, der er ingen Chance for, at en Stemme paa Kommunisterne giver Mandat! Nu gør vi Resultatet op, og det viser sig, at Stemmer, der er afgivet paa det kommunistiske Parti, er dem, der har givet mest Bonus i det hele taget. Og saa er det klart, at saa finder de borgerlige Partier og

den borgerlige Presse, at det er en dundrende Uretfærdighed, og denne uretfærdige Valglov maa laves om.

Der har ikke været talt om den uretfærdige Valglov i mange Aar, men nu er man pludselig blevet ivrig, nu maa Valgloven gøres mere retfærdig, og Ordfører efter Ordfører staar op og giver deres Tilslutning dertil; ja, det er rigtigt, kan Valgloven gøres mere retfærdig, saa skal det ske. Hvorledes skal Valgloven gøres mere retfærdig? Ja, sikkert efter de Principper, som ikke alene er bragt til Udtryk af et Landtingsmedlem, men som saa klart er bragt til Udtryk ved flere ledende Artikler i Regeringens Hovedorgan „Social-Demokraten“, hvor man bl. a. siger, at vi maa naturligvis have en ny Valglov, som sikrer en retfærdig Fordeling af Mandaterne, og som ikke begunstiger Dannelsen af abnorme Smaapartier. Det er os. Der forudsættes, at den Gang Socialdemokratiet fik sine to første Mand ind i Folketinget, var det intet abnormt Smaaparti. Tiderne skifter og Menneskene med dem.

Vi er ogsaa fuldt vel klar over, at der er meget stor Mulighed for, at de fire store borgerlige Partier enes om at vedtage en ny Valglov og vedtage den saa omhyggeligt og retfærdigt, at de har Mulighed for at forhindre det kommunistiske Parti i at faa Mandater ved det næste Valg, der jo af alle ventes at komme indenfor en overskuelig Fremtid. I den Henseende taler jo hele Praksis i dette Ting, alle de fire store Partiers hidtidige Praksis, tilstrækkelig tydeligt. Naar det kniber, finder de altid hinanden. Og selve dette Tings Forretningsorden er tilskaaaret efter det Princip, at i Folketinget bør der være fire Partier, hvad der er ervedover, er af det onde.

Nu kan man lave, hvilken Valglov man vil, Forretningsordenen holder ikke, for de eksisterende fire store Partier bliver ikke ved med at eksistere med de nuværende Partirammer og den nuværende Størrelse, og det vil ogsaa snart vise sig — der kræves maaske kun et eller to Valg —, at den nuværende Forretningsorden er af en saadan Art, at den ikke medfører de Resultater med Hensyn til Besættelse af Udvalg, Præsidium o. s. v., som egentlig er Hensigten indenfor de Partier, der er Fædre til Forretningsordenen.

Men det er ogsaa ganske ligegyldigt, hvilken Valglov man vedtager her og faar ekstra vedtaget i Landstinget, faar gjort til Lov, det ændrer ikke Klassekampens Udvikling i Danmark en Tøddel, det standser ikke Historiens Gang, det standser ikke det